

Constantijn de Grote: Naissus, 27 februari ca. 280 - Ancyrona, 22 mei 337

Hij was een Romeins keizer. In juli 306 werd hij door zijn troepen uitgeroepen tot imperator en Augustus. Vanaf 308 werd hij als imperator en Augustus erkend. Door allianties, militaire overwinningen en meevallers (onder meer de verdrinkingsdood van Maxentius in 312 bij de slag bij de Milvische brug) ging hij een steeds groter deel van het Romeinse Rijk regeren tot hij vanaf 324 alleenheerser werd.

Constantijn is vooral bekend als de eerste Romeinse keizer die zich zou hebben uitgesproken voor het christendom, en die de grondslag legde voor de christelijke fase van het Romeinse Rijk dat zich verder zou ontwikkelen tot het Byzantijnse Rijk. Met zijn edict van Milaan (313) maakte Constantijn een einde aan de christenvervolgingen.

Een andere grote daad was de stichting van een nieuwe hoofdstad voor het rijk, die al snel, naar haar stichter, Constantinopel werd genoemd. Constantinopel was strategisch gelegen aan een kruispunt van zowel land- als zeeroutes, en dicht bij het economische zwaartepunt van het rijk.

In de Byzantijnse liturgische kalender, gevolgd door de oosters-orthodoxe kerk en oosters-katholieke kerken met Byzantijnse ritus, zijn zowel Constantijn als zijn moeder Helena opgenomen als heiligen. Hoewel hij, anders dan een heel aantal andere Constantijnen, niet is opgenomen in de Latijnse lijst van heiligen, wordt hij in de westerse kerktraditie geëerd met de titel "de Grote" voor zijn bijdrage aan het christendom.

Tijdvak: Tetrarchie

Periode: 306-337

Voorganger: Licinius

Constantius I

Opvolger: Constantius II

Octavius (Brittannië?)

Staatsvorm: dominaat

Medekeizer: Galerius (306-311)

Maximinus II Daia (310-313)

Licinius (308-324)

tegen Valens (316-317)
tegen Martinianus (324)

Persoonlijke gegevens

Naam bij geboorte: Constantinus
Naam als keizer: Gaius Flavius Valerius Aurelius Constantinus
Bijnaam: Magnus
Zoon van: Constantius I Chlorus
Helena
Vader van: Crispus (I)
Constantijn II (II)
Constantius II (II)
Constans (II)
Constantina (II)
Helena (II)
Gehuwd met: Minervina (gestorven of gescheiden voor 307)
Fausta
Oom van: Julianus Apostata
Licinius II
Hannibalianus
Nepotianus

Bronzen (modern) standbeeld van Constantijn I in York, Engeland, nabij de plaats waar hij werd uitgeroepen tot Augustus in 306

In 337 nam Constantijn zich een veldtocht voor tegen de Sassaniden, zogezegd ter bescherming van de christenen in Perzië (zie ook Romeins-Perzische oorlogen), maar moderne historici houden ook rekening met het motief van de Alexander-imitatio. Kort voor het tot een veldtocht kwam, werd Constantijn echter erg ziek. Kort daarop overleed hij (Pinksteren 337) bij Nicomedia. Zoals het toen gebruikelijk was, had Constantijn zich slechts kort voor zijn dood laten dopen door de Ariaanse bisschop Eusebius van Nicomedia. Ironisch genoeg werd hij na zijn dood vergoddelijkt door de senaat, zoals het daarvoor de gewoonte was om goede keizers te eren.